

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 12 d'abril 1936 — Núm. 76

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Setmana Santa incompleta

En les famílies cristianes, en arribar les festes anyals, aquelles diades que, ultra la virtut de commemorar les grans solemnitats religioses, tenen la de despertar els sentiments fraternals que semblen adormits, reviu en els records més alegres i tristos dels anys passats, i, sobretot, la presència d'aquells éssers estimats que un dia havien presidit, o estat comensals, de la taula familiar. En un ordre exclusivament religiós, en aquestes diades, les de més intensa emoció espiritual i de dramatisme més viu de l'any litúrgic, ens succeeix una cosa semblant.

El nostre poble, identificant-se amb la intenció de l'Església, a fi de donar el màxim reileu al contingut dogmàtic dels Dies Sants, i per fer més plàstic i planer el coneixement dels darrers passos de la vida de Jesús, i que a ningú, ni als infants ni a les persones més senzilles, no passessin desapercebuts els grans misteris que són commemorats durant les esmentades diades, al marge de les cerimònies litúrgiques que es despleguen en els temples seguint els llibres oficials de l'Església, durant els segles havia introduït altres cerimònies religioses, el desplegament de les quals anava a compte del mateix poble.

Aquest fou l'origen de les processons i altres manifestacions populars que se celebraven paral·lelament a les grans solemnitats litúrgiques. Encara que aquesta manera d'associar-se el poble a les festes es repetia en diverses ocasions, en aquelles en les quals la tradició s'havia demostrat més espectacular era en les celebradores dels Dies Sants. El folklore religiós de les presents diades, té mil matisos diversos, i totes les manifestacions de la vida quedaven santificades pel pas dels misteris de la Passió del Senyor. Però la manera o forma que havia arrelat més per Catalunya era la de les processons de la Setmana Santa. Els nostres pobles no concebien la celebració d'aquests Dies Sants sense la corresponent processó, a la qual prenia part, en forma més o menys activa, tot el poble, i fins els

que havien oblidat la seva condició de cristians se sentien atrets per la manifestació religiosa. Tothom assistia a aquella glorificació de la Passió del Senyor, d'on n'havia pervingut la nostra Redempció. En uns llocs, la manifestació tenia un aire solemníssim, mitjançant els sumptuosos passos; en altres, més pobres, es reduïa a l'exhibició de tots els instruments que serviren per a consumir el deïcidi. El pas de la processó, que en moltes poblacions durava llargues hores, era un dels moments més impressionants de tot l'any. El silenci solament era trencat pels cants penitencials i de misericòrdia, o el pas dels devots.

Aquest any la Setmana Santa altra vegada tornarà a ésser incompleta en la majoria de les poblacions de Catalunya. La imatge devota del Sant Crist i les insígnies de la Passió no seran passejades pels carrers dels nostres pobles, que quedaven santificats pel seu pas. Els devots no podran complir les promences. Els malalts i ancians tampoc no podran presenciar el pas del Senyor Crucificat, l'únic acte amb què s'associaven a la diada. Els infants inútilment hauran esperat la repetició de l'espectacle més impressionant de l'any. Un any més sense llibertat religiosa; un altre any sense convivència possible, amb la conculcació de les tradicions del nostre poble. Durant aquests dies s'han pogut passejar pels nostres carrers les senyeres vermelles, signe d'odi, d'amenaça i de guerra; en canvi, després de més de mil anys no podrà fer-se el mateix amb el més abnegat dels homes, el que no solament predicà la redempció dels pobres i desvalguts, sinó que fins donà la seva vida per tots, sense exceptuar els seus enemics. La senyera de la venjança té majors garanties que el senyal de la Creu, símbol de la caritat i el sacrifici.

La desconsideració que mereixen les pacífiques manifestacions religioses, el fet de trobar-nos en aquests moments per tants motius dolo-

rosos per l'Església, ens ha de moure a seguir aquests dies el consell que la setmana passada donava el Sant Pare a un grup de germans nostres, que, tot comentant els moments de Calvari i Via Crucis pels quals passa l'Església, digué: «Encara que és veritat que quan es nomena el Calvari i Via Crucis no es pot oblidar que al costat del Calvari es troba l'altra muntanya, la de la gloriificació, i no es pot atansar al camí de la Creu, sense recordar el de la Llum. I així serà i ho serà més i millor com més aviat i més perfectament els catòlics tindran en llurs ànimes el sagrat foc del fervor».

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

ADOBS DE

BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª nt 2.ª

Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padíga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

FETS i COMENTARIS

Pluja de fang — Dimarts passat, durant la nit, caigué en el nostre poble una pluja de fang que també s'ha observat en altres llocs de Catalunya. Hom calcula que es procedent de les aigües empantanegades de l'Àfrica. Deixà damunt les fulles de les plantes, a l'evaporar-se l'aigua, una taca de fang blanquinos.

A veure si algun dia ens plouran peixos!

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Nomenament — El Sr. Xavier Albó, director d'EL CONGOST, ha estat nomenat pel Sr. Bisbe de Vic, president de la Junta Diocesana d'homages d'Acció Catòlica d'aquella diòcesi. La nostra enhorabona.

Setmana Santa — Les funcions de Setmana Santa s'han celebrat amb la solemnitat acostumada al nostre poble. El diumenge de Rams amb la solemne benedicció, concorreguda com mai. El dilluns i dimarts la típica cerimònia del salpàs fou continuada. El dijous i divendres Sants han estat solemnes per raó de les cerimònies litúrgiques i per la gran aflluència de forasters.

Els que vénen per Pasqua — Com cada any, han estat molt nombrosos. A tots els desitgem una felicitat estada.

Cinema sonor — S'anuncia que per al dia d'avui hi haurà, en el Patronat Parroquial, la inauguració del cinema sonor, tan esperat pels socis d'aquesta entitat.

Hoste il·lustre — Passa uns dies en la nostra població l'insigne polític de Lliga Catalana, Sr. Cambó.

Conferència — Dimarts passat fou donada una conferència en el local del «Círcol de Recreu», per la Confederació Nacional del Treball. Fou presidida pel metge d'aquesta població Dr. Angel Fitó.

Teatre

Dimenge passat, en el local del Patronat Parroquial, va ésser posada en escena, per l'agrupació dramàtica del mateix, l'obra en tres actes «El preu de la glòria». L'obra esmentada va ésser representada amb força encert, assolint, al mateix temps, un veritable èxit. Durant el transcurs i en finalitzar la representació, el públic donà mostra de viva admiració amb entusiastes aplaudiments. Seguidament es representà el sainet «Els grills de les cebes», que resultà bastant divertit.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Basquetbol

La Garriga, 12 — Llinars, 13

Aquest partit, jugat el diumenge proppassat, fou bastant discutit, tal com ho demostra el resultat anotat anteriorment. Durant la primera part els nostres jugadors foren els amos de la situació, acabant aquesta amb el resultat de 10 basquets a 3 a favor seu. Més, a la segona part, es canviaren els papers; els de Llinars aconseguiren sobrepassar l'entusiasme dels nostres jugadors i assoliren el triomf per la mínima diferència.

Dels nostres, Aguirre i Partegàs, defensaren amb encert i valentia la malla. Gendra, bé. Gasull, regular; aquest xicot té un xic massa de flemma. En Canamasses bastant bé, però es té de curar l'excentricitat del seu joc.

L'arbitratge no podia resultar millor.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Fútbol

El dia 5 hi hagué un encontre entre el Sant Fost i l'equip de la Joventut Garriguena, guanyant els locals per 2 a 1. Fou un partit molt interessant.

El dilluns de Pasqua es jugarà un partit entre els equips de la F. J. C. de Montcada, campions de la comarca, i el de la F. J. C. local.

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

Humorisme fejocista

El conflicte italo-abissini

Monsieur Josep Oliver ha conferenciat extensament amb el president del Grup de Montcada i han acordat que per a solucionar el conflicte n'armarien un de decisiu demà dilluns al camp de fútbol, si és que no hagi començat encara el règim de les pluges.

La qüestió de l'ensenyança

Sir Josep Maurí està estudiant el procediment més adequat per a realitzar, amb tota urgència, la reorganització de la biblioteca. Per altra banda va fent les gestions necessàries per tal de sumar a la tasca cultural del Grup els màxims exponents garriguencs.

Ha estat nomenat director general de primera ensenyança (delegat avantguardista) el senyor Joan Garriga, de la competència del qual cal esperar-ne gran fruit.

La vaga dels metal·lúrgics

Malgrat les gestions realitzades en aquests últims dies entre les dues parts en pugna, no s'ha assolit encara un acord que acontenti ambdues. En efecte, el diumenge fou impossible de cobrar tots els rebuts en metall, d'acord amb el que sollicitava la part patronal. En canvi, es cobraren abundantment amb signes i per paraules de futur.

En vista de l'èxit el ministre Sr. Ferrandis acudí al procediment de rifar un objecte al Patronat. A hores d'ara el conflicte continua més candent que mai.

Signatura presidencial

Mister Aguirre ha comunicat que entre els decrets que havien estat signats en el mateix consell del dimecres figuren els següents:

El Comitè Directiu rebrà (en el sentit dolç de la paraula) a tots els fejocistes, de deu a dotze del matí dels diumenges.

Un altre, establint com obligatori el servei militar (cercle d'estudis) per a tots els qui componen el Comitè Directiu.

La qüestió dels jurats mixtes

Continuen activament els treballs de revisió de totes les lleis de caràcter social. El Sr. Ballús que tingué l'amabilitat de rebre als periodistes al seu despatx particular, digué que actualment es troba estudiant l'aplicació de les lleis d'assegurances i socorsos per a la vellesa (imposicions en les llibretes d'estalvi).

El traspàs de serveis

El Sr. Partegàs comentava animadament amb els caps de colla la marxa accelerada que havia de prendre la qüestió del traspàs de «Flama» als fejocistes de la colla respectiva.

Segons els nostres informes particulars, les negociacions no donen però el resultat ràpid que s'esperava.

IRUAM

Desitgem als nostres
subscriptors unes fel-
ices festes de Pasqua

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAI X

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

LA NOSTRA

INSTITUCIONS GARRIGUENQUES

Reproduïm, a continuació, un comentari que la revista barcelonina «ESPLAI» publicà, referent a la «Llar infantil Narcisa Freixas». Hi posem per títol institució *garriguenca*, encara que en realitat de garriguenca en tingui poca cosa més que l'emplaçament, car, llastimosament són molts els garriguenques que ignoren la seva existència, i pels que la coneixen, poca cosa s'ha fet en favor seu. A remeiar aquella ignorància i a moure la generositat de tots plegats va encaminada aquesta inserció. Així podrem dir-ne en propietat «institució garriguenca» i mentrestant farem una obra de caritat envers els infants malalts.

Llar infantil Narcisa Freixas

Situada al bell mig del bosc, en un dels indrets més amables de La Garriga, el nostre bon amic, Dr. Petit i Freixas, hi ha bastit amb esforç particular una llar d'infans, en la qual tot és gentil com en una caseta de nines, tant el seu nom, en recordança de la seva il·lustre mare Narcisa Freixas, la compositora dels infants, com els seus gentils hostes, petits amics que són invàlids, però guaribles, per haver estat víctimes de la terrible paràlisi infantil, els quals troben en la llar, ultra mitjans de guariment a la seva invalidesa, ensenyança i cultura, tot allò que més pot plaure als infants i pot fer-los la vida agradable i profitosa, en la llarga estada que cal romandre a la llar, per tornar-los en el que es pugui a la normalitat corporal, vetllant, però, amb amor paternal, la cura de l'ànima.

Aquest estiu, la Llar infantil Narcisa Freixas, s'ha vist honorada, també, per una colònia de caràcter mèdic, establerta per la nostra benemèrita Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, la qual en portar els seus infants a la llar infantil, sota la cura del Dr. Petit Freixas, també de la Protectora, ha fet una veritable obra d'amor, fent que els seus infants, en-sembla, que recobraven forces per a emprendre la tasca

escolar hivernenca, portessin uns jorns d'alegria i de companyonia a uns petits infants més dissortats que ells. I, tant per les excel·lències del lloc, com per les condicions d'instal·lació i d'higiene, hom pot dir que la colònia d'enguany de la Protectora, ha estat una de les més ben instal·lades de Catalunya, puix que en la Llar infantil Narcisa Freixas, res no manca per el guariment i el divertiment i la cultura dels infants.

I ara, en tornar a restar la llar solament amb els seus gentils hostes de tot l'any, els petits invàlids, nosaltres hem preguntat al Dr. Petit i Freixas: — I bé; ¿com sosteniu les despeses de la vostra institució durant l'hivern, no tenint la vostra llar cap subvenció oficial ni particular, puix que haveu dit manta vegada, que no sou ric per a sostenir-la totalment vos mateix?

I ell, ens ha respost amablement, contant-nos l'anècdota següent:

«Una petita nena de tres anys, invàlida d'una cameta; una de les meves més gentils hostes, m'ha donat el camí. Aquesta petita nina, era atesa amb tot amor per la mainadera de la llar. Però en haver d'en-

SEMBLANÇA

Col·laboració Fejocista

Una
donzella bruna
pel carrê ha passat:
era
molt riallera
i m'ha captivat.

Fina,
amb peus de nina
i amb humil posat:
bella
com la donzella
que em té el cor robat.

Rosa
que, mig desclosa,
al passâ ha deixat
l'aire
curull de flaïre,
de gràcia i bondat

Quina
serà la nina
que més m'ha encisat?
Ella,
o bé la bella
que avui no ha passat?

J. PIELLA.

HUMORISME

Pesca

—Pesques amb els peus dintre l'aigua?

—Es perquè els peixos puguin veure els punts que calço. Aquest ja és el tercer sabatot que pesco i cap no és de la meva mida.

Honradesa

—Aquest cabell no és meu i l'he trobat dintre la sopa.

—Molt bé. Ja el portaré a la caixa que el guardin per si algú el reclama,

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

trar un altre infant, petit com ella, (invàlid, però de les dues cametes) va dir la dita mainadera:

—Ara, Maria Teresa, com que ha d'entrar un nen més dissortat que tu, jo hauré de dedicar-me més a ell, per tant, tu hauràs d'espavilar-te a vestir-te i a calçar-te.

I l'endemà, en anar ella a despertar la petita

nena, la trobà assegudeta al llit, fent esforços inaudits i diverses combinacions per posar-se les mitgetes.

—Què fas, Maria Teresa? — li preguntà.

I ella respongué seriosament: — Miri, senyoreta, m'estic espavilant».

—Jo també — conclugué — per a sostenir la meua Llar infantil Narcisa Freixas, m'estic espavilant.

FULL D'HISTORIA GARRIGUENCA

10

Vida parroquial durant l'any 1699

A 10 D AGOST

44—St. Llorens martir se canta la missa matinal com en lo dia de St. Matias nº 7. La missa se diu ab *credo* y se fa commemoracio de la octava de St. Esteve.

A 15 D AGOST

45—La Assumpcio de Ntra. Sra. se celebra lo offici a missa matinal com lo dia de la Purificacio nº 5 a, Vuy se publican las constitutions provincials com en lo ordinari gran fol 353 y se celebra una missa per lo poble. (1)

A 16 D AGOST

46—St. Roch confessor se fa professo a hora de missa matinal, se canta un cantar en lo altar de St. Roch per sos confreres (2) tot com en lo dia de St. Elm nº 33 Si St. Roch se esdeve en tercer diumenge est mes no hi ha offici ni professo de la minerva.

A 25 D AGOST

47—St. Barthomeu apostol se canta lo offici a missa matinal com en lo dia de St. Matias nº 7

A 28 D AGOST

48—St. Agostí Bisbe, confessor, y dr. se canta lo offici a missa matinal com en lo nº antecedent.

A 2 DE SETEMBRE

49—St. Machari Abat (3) se celebra una missa per los conjuges Francesch y Maria Oliveras y Gorchs com en lo nº 6

A 8 DE SETEMBRE

50—La Nativitat de Ntra. Sra. se canta lo offici a missa matinal com el nº 45 acceptat que no se publican las constitutions, ni se celebra la missa per lo Poble, si se aplica per un Aniversari fundat. Est die en esta missa solen Predicar los Pares trinitaris descalços de Sta. Margarida de Vich, y las Administradoras dels ous de Ntra. Sra. dona llur compte, y los diners han replegat se deposan en lo Arxiu, y servexan per ornamentals per la Iglesia, y lo diumenja següent, al peu del altar al hora del offertori se publica lo que ha replegat quiscuna de ditas Administradoras (4)

(1) Tot això es feia per ésser la Mare de Déu d'Agost una de les anomenades quatre festes anyals, i per tant, una de les més solemnes de l'any.

(2) La Confraria que cuidava del culte de Sant Roc i Sant Sebastià, tenia una vida no pas molt florent. Les quantitats que durant l'any recaptava, venien justes per als ciris, atxes, misses, oli per la llàntia, propina al campaner, etc. és a dir, per a les despeses ordinàries. Durant 25 anys, les úniques extraordinàries foren les següents: en 1675, ajudaren amb 11 lliures i 1 sou, a fer la bandera del Roser; en 1676: «han entregat a la obra per a fer lo monument 10 lliures»; en 1684: «per una cortina 2 lliures per cubrir lo retaula en la quaresma»; en 1699: «Dilluns a 10 de Agost 1699 foren extrets en Administradors: Joan Torra de la plassa, Sebastià Poy y Enrich Torra de la plassa. Dilluns a 8 de setembre 1699 donoren compte los administra-

dors vells y se trovà que avent pagat los gastos ordinaris de la confraria y 8 lliures per adobar la llantia y 7 lliures, 10 sous per unes imatges de St. Roch y St. Sebastia per las bacinas, quedà al calax de St. Roch 13 sous y al calax de la obra 1 lliura 6 sous».

En parlar de la festa de Sant Sebastià ja diguérem quelcom relatiu a l'altar dels dos sants.

(3) Sant Macari, havia nascut a Egipte, de pares pobres; fou sacerdot i exercí el seu ministeri a Alexandria. Als 30 anys, es féu deixeble de Sant Antoni Abad, i visqué fins a la seva mort en el desert, distingint-se per una penitència rigurosíssima. Morí als 99 anys d'edat, cap allà al 394 de l'era cristiana. La imatge del sant que es venera a La Garriga, té als seus peus un monstre, en recordança de les terribles temptacions del dimoni que hagué de suportar i de les quals eixí victoriós.

A ell, i a Sant Joan, estava dedicada una capella construïda al davant de l'actual placeta de Santa Elisabet, que en mala hora fou aterrada; havia estat construïda durant la segona meitat del trescents, per Maria, muller-vidua de Bernat Serra, la qual va construir també allí un gran edifici que servia d'hospital o del que avui en diríem un balneari. La mateixa senyora, fundà un benefici en la dita capella, reservant-se el dret de presentació. En 1390, el posseïa el prevere Bernat Loreda, del qual em consta que cobrava cada any, dels Consellers de Barcelona, 13 lliures, 2 sous i 6 diners, per raó d'un censal establert a favor de l'esmentat benefici. En Bernat Loreda havia mort ja en 13 de setembre de 1412, data en la qual fou nomenat per a substituir-lo, el prevere Antoni Ferrer (el qual, en 1418, vengué unes cases i terres a en Francesc Mallol). En la visita episcopal de 1421, es vegé que els hereus d'en Bernat Serra, ciutadà de Barcelona, encara tenien el patronat del dit benefici, i que el beneficiat havia de proveir d'oli una llàntia que cremava davant de l'altar. En 1578, per mort de Jeroni Enrich, fou nomenat beneficiat el clergue Domènec Tauram. Per aquells temps fou confós aquest benefici amb el que hi havia instituit en la capella de Sant Joan de Rosanes. (Consta tot això en els Arxius de la Catedral, i en l'Històric de la Ciutat de Barcelona).

Sembla que la imatge de Sant Macari (i el seu retaule) que es venera a la capella de la Verge del Camí, és el mateix que hi havia en la destruïda capella del Sant.

(4) En l'any 1665 es féu una «cortina de tafeta encarnat per lo docer»; 1666 serví per a fer ornaments; 1668 per «candaleros»; 1669 per ornaments i «lo palit nou del Roser»; 1670 per pagar «lo predicador de la quaresma deu lliures y per los adornos de un talem y tres copas blanch tot lo demes»; 1671 «32 lliures per ajudar a daurar los sagraris» (sembla que el carrer de Querolt tenia un nom especial, car a l'any 71, surt la dona de can Pi del carrer dels còdols i, l'any següent, la de can Moncau del mateix carrer dels còdols); 1674 «4 lliuras per los vestits dels romeus» (que anaven a Montserrat com veurem més endavant) «y quatra per lo adob de las campanas»; 1675 per la bandera del Roser i daurar el retuale de Sant Elm i Sant Pere Màrtir; 1676 per ajudar a la corona de la Verge del Roser i a fer el monument; 1678 ajudar a «fer la caixa o banch hont se assentan lo Batlle y jurats»; els anys successius el llibre de les Confraries es limita a dir que les administradores han lliurat les quantitats recaptades, als obrers, per

a fer les obres necessàries; en 1684, Maria Tarrés diu que un cop ha rendit comptes «li han restat unas pollas que se ha determinat vendrelas vuy mateix, que valdràn 1 lliura 10 sous» i en lloc seu entrà d'administradora «Antiga Parera de la pinyonera»; des del 1685 al 1689, no consta ni el nom de les administradores, per això en 1690, diu el que segueix: «En los demes anys no se havia escrit qui entraven administradoras puix que a la massa de la obra de la Iglesia antrauen las charitats que anaven aplegant, de las quals pagaven al Predicador per los sermons de la quaresma, cada any deu lliuras, lo demes se retenian los obrers; Y com no's donàs plena satisfacció del diner que resultave de ditas charitats: per ço en lo any 1690 trobant se administradoras Marianna Esparagaró y Mariangela Guilla, que havien servit fins als 8 de Setembre de dit any y desitjants se empleassen ab ornamentals per la Isglesia los diners que havien aplegats dels quals ne havian ja entregats la major part als obrers, y altres quen tenian per a entregar a dits obrers de la dita Isglesia de la Garriga, los entregaren tots a dits obrers, trobantse administradoras la Masovera del mas Busquets, per la dita casa que li tocave de torn, y Agnes Guilla del Carrer. Y com se trobàs haverhi dels dits diners, que havian en dits anys passats aplegats, passadas de cent lliuras, puix tambe havian gastat los obrers passats, per adornos, gastat alguna cosa (ço es: per amits i unas estovallas de tela, una bolsa de corporals, purificadors y otras cosas ques troban en la sacristia) gastaren ditas cent lliuras ab las cosas següents que es compraren dins any 1690, ço es una casulla blanca de domas amb una imatge que te de N.^a Sra. ab la cistella dels ous y gall, com otras cosas ques troban fetas en la sacristia de ditas caritats; mes una casulla negra de xemallot fi; mes un pavelló de primaveras per la pitxide o custodia de donar la comunio; mes una casulla negra per difunts, dos amits, dos roquets y dos estovallas de tela y algunas otras menudencias del servey de la sacristia».

De l'any 1699, ens consta el que segueix: «Dimarts a 8 setembre 1699 donaren compte las Administradores del any passat y se trobà que avian aplegat: Maria Casals, muller de Feliu Casals, 51 lliura, 7 sous; y Chaterina Busquets 23 lliuras, 10 sous que tot summa 72 lliures, 17 sous; y quedan Administradoras: Maria Fillol y Catherina Mas Vidal. Se entregaren estos diners a Pere Joseph Fortuny y a Pere Palau, Obrers, los quals los han restituit huy a 28 de Maig de 1700». Les dues darreres ratlles estan escrites amb lletra posterior.

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

FARMACIA
PERFUMERIA

TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons Barangé

GARRIGUENCs !!

Protegiu
EL CONGOST
amb
la vostra
subscripció

